

INSERTIUNI:

se plătesc cu prețuri foarte
redușe.

Manuscrisurile sunt a se adresa
redacției și acelea nu se în-
poiază.

Epistole nefrancate nu se primesc.

ABONAMENT:

Pe an 6 cor. pe $\frac{1}{2}$ an 3 cor.

Pentru plugari—țărani pe an
4 coroane.

Pentru România și străinătate:
Pe an 16 franci.

Un număr costă 12 bani.

ACTIVITĂȚEA

EDITOR, PROPRIETAR ȘI ȘEF-REDACTOR:

DR. AUREL MUNTEAN

— Apare în fiecare Joi. —

REDACTOR RESPONSABIL:

LAURIAN BERCIAN

14 Iulie 1866.

Zilele mari, însemnate și de glorie chemați sunt a-le sărbători urmașii după neam, tovarășii de arme și cei legați de aceeași soartă! Atari festivități s'a datat a ținea an de an și regimentul nostru de casă nr. 64 odinioară Sachsen-Waimar-Eisenach, acum Br. Mertens.

Eacă ordinea de zi emanată dela comanda de aici.

Din privilegiul aniversării a 37 a memoriei atacului dela „Biskupitz“, întâmplată la 14 Iulie 1866. Batalionul 4 al regimentului de inf. nr. 64, a dispus sărbătorirea acestei zile după următorul

Program:

Luni în 13 l. c. la 9 ore înainte de amiază tragere la țintă pe întrecute a feciorilor (ostașilor de rând);

Mărti în 14 l. c. (ziua aniversară) dimineața la 8 ore serviciu D-zeesc în biserică gr.-or. din loc;

Cuvântare ocazională către ostași în curtea casarmei. Impărțirea premiilor pentru servicii bune și tragerea nimereită la țintă în ziua premergătoare;

După amezii la 1 oră prânz festiv în localitatea de menage (refectoriu) al oficerilor Batalionului 4/64 la care a luat parte: o deputație a garnizoanei de aici 1/31 batalion reg. de inf. 31; toți oficerii pensionați din localitate; primarul și căpitanul orașenesc; protopresbiterul gr.-or. Vasile Domșa; în urmă toți oficerii, cari fac excursiuni și studii tehnice militare sub conducerea generalului Emil Nestor și cari chiar acum s'au aflat în trecere prin Orăștie.

Ostașimea batalionului 4/64 a fost ospetată cu mâncări alese, apoi cu vin și bere.

După amezii petreceri populare de ale ostașilor.

Toate aceste festivități săvârșitu-s'au în urma faptelor strălucite dela 14 Iulie 1866 prin cari românașii nostri dovedit-au iubire de patrie, care de atâtea ori ni-se trage la îndoială.

Lăsăm să urmeze cele întâmplăte pe temeul notițelor cadetului Alexandru Savu, a ziuoaristiceii de atunci, apoi a ordinii de zi a regimentului, pe când se ținu decorarea oficerilor și ostașimei, în orașelul Sachsenfeld, din Stiria de jos, prin F. M. L. Filipovich.

După șapte zile dela Königsraetz regimentul se afla în tabără sub fortăreața Olmütz, unde poposirăm 3 zile, neștiind încătrău. Anea în 14 Iulie de cătră seară auzim pușcături înspre dreapta dela noi, cari acopereau aripa dreaptă a armatei. Pușcăturile erau dela divisia a 3-a a batalionului al 3-lea, (compania 17 și 18.) Comandantul acestui batalion era majorul Doleich, ear' adjutant era Basiliu Sándor. Asupra acestei divisiuni se făcură trei atacuri de cavalerie inimică, chirasirii de gardă »Brandenburg«, însă fără nici un rezultat de a-i putea înfringe pe românașii nostri.

După ce înoptase de tot veni rândul în urmă și pe divisia a 2 a batalionului (compania 15 și 16). Aceasta divisie se afla postată în câmp liber, fără să aibă nici cea mai mică apărare, locul era șes, încărcat cu frumoașe holde de grâu și seacă, poziție de tot desavantajoasă.

În urma atacurilor continue, a acestor chirasirii, divisia a fost silită a for-

ma careuri de apărare pe locurile unde se aflau.

Sosind în apropierea careurilor, năvăliră pe toată linia, simulând atacuri, fără a se trăda că unde are intențiunea atacul cel adevărat. Aripile cavaleriei fac de odată schimbare de front și se retrag, pe când centrul cu putere concentrată, năvălește înainte și se aiaptă pe divisia a 2-a (comp. 15 și 16). Numai holdele cu grâu le stete în cale. Atacul acesta a fost dat cu toată puterea. Fiind chirasirii însă îmbrăcați cu chirasc puțin le păsa lor de gloanțele noastre de puști. Atacul făcut în goana cea mare asupra acestui careu se părea că vine o vijelie și tempestate ce are să măture tot ce-i stă în cale. Era o priveliște impresionantă și tot odată și înspăimântătoare.

Atacul vehement, ce avea înaintea sa nimicirea totală a pedestrimii, fu respins cu bărbăție de bravii nostri ostași, cari se aflau strinși unii de alții, ca un zid puternic gata de-a înfrunța primejdia. Atacul cel dintâiu nu succese, al doilea și al treilea, executate de nouă trupe inamice, asemenea fură respinse. Impresorat de toate părțile, se încinge o luptă desperată între săbiile cavaleriei și baionetele pedestrimii noastre. Patru excadroane de cavalerie nu fură în stare a sarge careul alor 2 companii pedestrime, deși cei mai mulți feciori de a-i nostri erau vulnerați la mâni, cu deosebire cei din linia primă a careului. Lasă că și caili cavaleriei au fost formal tetovați de baionetele feciorașilor nostri.

Toate aceste să întâmplară în câteva minute cu o înverșunare aproape ne mai pomenită și de-o parte și de alta.

Acum urmează fapta unică în amelele istoriei de războaie și anume:

Chirasirii obosiți o i-au înapoi, după-ce se convinseră, că nimicirea acestor bravi soldați este imposibilă. Uimiți de finuta acestei trupe eroice se cam mai duc, lăsând pe câmpul luptei mulți vulnerați și mai multe trofeie, ear feciorașii nostri o i-au după iei, disolvând careul fără nivi o comandă, chip să-și răs-bune, alungând pedestrimii ca-valeria. Aceasta faptă stă până azi ca unicum în a-le războiului, deși nu corăspunde problemelor răzbelului.

Comandantul acestei divisiuni, căpitantul Herdlicska, când se desmeteci din toiul atacului și apărării, dispuse retragerea în pași iuți și aleargă cătră grosul trupeii sale. Aceasta împrejurare a și fost criticată din partea unor colegi de a-i sei, cari se aflau acolo.

Dacă în acest moment chirasirii ar fi avut tărie și curaj a-i persecuta; la tot casul acelea 2 companii puteau fi nimicite.

Aceasta memorie s'a sărbătorit la 14 Iulie a. c. în Orăștie, Vársarheiu și în Bosnia, unde se află dislocat regimentul nostru de casă. Despre aceasta faptă se scrie în istoria regimentului zicerea unui comandant, paremisă că chiar prussian că:

»Tholkünheit, gepaart durch Todesverachtung, animirte die Infanterie zum Angriffe und Vervolgung der Cavalerie«.

Ear' noi mai adaugem: »Românul a dovedit totdeauna, că știe și poate contribui la apărarea țării sale, este gata a-și jertfi totul, pentru tron, dinastie și neam!

β.

FOIȘOARA

Limba română —

și înfruririle streine.

(Urmare).

Dar dacă în secolul XVIII-a simțământul național stă în adormire sub jugul grecesc de care se alipse și cel francez, aceasta-l face ca odată redeșteptat, să aibă nouă forțe, după un atâtea somn și se reapară cu mai multă tărie.

Dincolo, peste munți, tot încercările de a ne atrage la catolicism, ne trezi din piroteală și Clain, Șincai și Maior trimiși în Italia ca să învețe religiunea catolică, întorcându-se în patrie sunt insufiați »nu de Roma Papei, ci de Maica Roma, străbuna împăratului Traian«. Prin lucrările lor limbistice și istorice aprind flacăra românismului, care arde și în prezent și va arde continuu cât vom avea o inimă românească.

Dincoace Enăchită Văcărescu lasă urmașilor săi ca testament:

»Urmașilor mei Văcărești
»Las vouă moștenire:
»Cresterea limbii românești,
»Și-a patriei iubire.

Scânțea patriotismului odată aprinsă trebuia să facă o mare flacăra și a făcut.

Ne găsim în fața lui Gheorge Lazăr, a cărui misiune e bine caracterisată de Papiu Ilarian »Precum Negru-Vodă cu spada, de asemenea Lazăr cu cartea în mână, trecu muntele să spună Românilor, de sub domnia Fanarioșilor, că erau Români«.

Ca un apostol al românismului, grăește în limba română discipolilor săi din încăperile mănăstirii Sf. Sava (București): »Ajungă lacrimile patriei, ajungă jugul robiei, vreme este acum să se ridice din țărână semințele căzuților strănepoți; aducerea aminte de mărirea strămoșească cere mântuirea lor! Cu drept cuvânt un elev al său puse de i-se sapă pe peatra mormentală următoarele versuri:

»Precum Christos pe Lazăr din morți a inviat,
»Așa tu România din somn ai deșteptat.

În urma revoluțiunii de la 1821, cu reintroducere domniilor naționale, limba românească se ridică din tindele și curțile bisericilor în școli superioare, începând a fi învățată și de feciorii de boeri în locul celei grecești. Regenerarea noastră culturală e datorită în mare parte la 2 oameni de seamă: Heliade în Muntenia și Asachi în Moldova.

Ce a făcut Heliade pentru redeșteptarea noastră nu vă pot spune eu. Întrebați

școalele române, întrebați literatura română, întrebați limba română, întrebați Patria română, ele toate într'un glas vă vor spune cine a fost pentru noi Heliade, timp de o jumătate secol. Dorul de muncă al lui Heliade și Asachi fu trecut elevilor lor și secolul al XIX produse o generațiune de lucrători harnici, cugetători adânci, condee pricepute pe toate terenurile, în cât am putea zice că Români au trăit în acest secol cât ar fi trăit în mai multe veacuri. Dincolo, peste Carpați, întâlnim pe Mureșeanu, autorul cântărei noastre »Deșteaptă-te Române«, pe Cipariu, Bărnuț, Laurian, Ilarian și alții; dincoace, în principate, din pleiada de scriitori cităm în treacăt pe istoricii și filologii: Cogălniceanu, Hajdeu, Ureche, Tocilescu, Xenopol, pe poezii cei mai de seamă: Alexandri și Eminescu, pe prosatorii, de frunte: Bălcescu și Odobescu, pe criticii neîntrepuți: Maiorescu și Gherea. Toți prin ale lor scrieri arată că limba română e în stare să exprime toate manifestările cugetării omenești și că ea cuprinde mărăgăritare de mare preț uitate și aruncate în gunoiu, în secolii anteriori, de înfruririle străine, stăpânitoare.

În acest secol limba s'a curățat mereu de grecisme, slavonisme și franțuzisme, continuând a se curăța din ce în ce mai mult

Între cei mai însemnați curățitori ai limbii române, cităm pe Heliade, Maxim și Laurian în România și pe Cipariu în Ardeal. Dar încercările lor au fost prea lătu-ralnice. Heliade ne alcătuse o limbă italianească, ear ceialalți ne latinizase cu totul.

Azi am rămas la calea mijlocie, adecă să dăm afară cuvintele siavone și pe toate cele străine, pentru cari avem vorbe românești, ori în locul cărora putem întrebuința o expresiune împrumutată dintr'o limbă neolatină (mai ales franceza și italiana); dar să lăsăm în pace acele cuvinte străine, cari sunt încetățenite sau exprimă noțiuni prea legate de vieța poporului. (Va urma).

(„Albina“).

Christache Georgescu,
Direc. Gimnaz. Târgoviște.

Nu speriați copiii.

Țaie popa limba!

Vine gogorița și te mânăncă!

Las te-oiu da eu la școală, te-o învăț el dascălul!

Vine doctorul și-ți taie nasul!

Cu aceste lucruri încercă oamenii, ca din copii neascultători și răi, să facă copii buni și ascultători.

Serate de-ale meseriașilor români.

Ședința literară a 6-a, ținută Joi la 25 Iunie n. c. în localitățile „Reuniunii sodalilor români din Sibiu”, cuprinde un șir întreg de acte de recunoștință. Președintele reuniunii dl Victor Tordășianu, în cuvântul de deschidere, făcând o scurtă reprivire asupra activității reuniunii, aduce vii și calde mulțumiri numărului însemnat al elevilor seminariali, cari 'și-au dat binevoitorul concurs în tot decursul anului la diferitele lucrări ale ei, și, îndeosebi celor 8 absolvenți ai cursului pedagogic, cari cu multă abnegațiune au luat parte la toate probele de cântări și la producțiunile publice. Acești buni și harnici fiitori dascăli laudă merită și pentru cuvântul, că s'au pus în serviciul învățământului chiar înainte de a fi absolvat preparandia. Mulțumește onorabilei direcțiuni a seminarului „Andrei”, și mai ales P. C. S. d-lui director Dr. Eusebiu Roșca, care de un șir de ani cu multă bunăvoință și prevenire a dat voie elevilor să stea în ajutorul reuniunii. Aduce cuvinte de laudă dirigentului corului d-lui C. Popa pentru ostenețele aduse cu instruirea corului și mulțumește bravilor coriști (dame și domni), cari s'au găsit totdeauna la locul lor, contribuind astfel la ridicarea vazei reuniunii. De asemenea mulțumește d-lui Aug. Bena, cleric absolut și distins muzician, care de 3 ani la aproape toate ședințele literare ne-au delectat aci cu piese de pian, aci de flaută și îi dorește succese la continuarea studiilor musicale, la care se dedică.

Două puncte din lungul și interesantul program al seratei merită să fie scoase în relief. Primul: o scrisoare a harnicului fost al 2-lea bibliotecar al Reuniunii, a d-lui Nicolae Bratu, culeg.-tip., care în urma licidării societății „Tipografia”, silit a fost, ca mulți alții, a părăsi Sibiu și a se angaja la noua tipografie din Șimleul-Silvaniei. În scrisoarea sa dl Bratu aduce vii mulțumiri Reuniunii pentru onoarea, cu care l-a distins, punându-l bibliotecar și membrilor pentru concursul, ce l-au dat întru împlinirea conștientă a greii sale misiuni. Apelează la mese-

riași a fi cu alipire cătră Reuniune, care se poate privi de primul pas de pășire al meseriașilor în viața publică. Cunoștințele în Reuniune câștigate sunt tot atâtea povețe de urmat în viața practică. Promite a-și aduce în totdeauna cu scumpătate aminte de timpul petrecut în societate, al cărei membru nu va înceta a fi și din depărtare. Al 2-lea: o frumoasă cuvântare de mulțumită și recunoștință, adresată de membrul Ioan Hăgău, calfă pantofar, care cu concursul președintelui Reuniunii a fost înscris la școala de croit a d-lui Zilich, pe care tocmai o absoalvă și tot cu concursul lui a fost în pozițiune de a se susține la acea școală, primind drept ajutor: un stipendiu din fundațiunea „Andronic”, ear' din mijloacele președintelui o însemnată parte a banilor recerți pentru prânz și cină în curs de 10 luni, un rînd de vestminte cusute de croitorii, membri ai Reuniunii și unele albituri. Dl Hăgău cu lacrimi în ochi imploară binecuvântarea cerească asupra binefăcătorilor sei.

Din sumarele ședințelor administrative, cetite de dl notar I. Apolzan, am aflat, că veduva învățătoareasă d-na Nicoară din Munții-Apuseni, 'și-a adus aminte de sârăcii nostri, pe seama că-roră a dăruit un rînd de vestminte, ear' între obiectele și cărțile, ce s'au sortat între numeroșii asistenți la ședința literară de astăzi, se găsesc 2 călindare perpetue, dăruite de soția d-lui compactor Petru Ilieș, inițiator al acestor daruri, 2 cărți dăruite de preșident și 14 telurite cărți procurate din mijloacele Reuniunii.

Programul special în scurt a fost următorul: d-șoara Maria Iordan, a declamat frumos poezia „Stefan și Dunărea” de V. Alexandri; dl Emil Bobancu, cul.-tip., a recitat poezia „Inzeștrarea neamurilor”, tot dsa mai în urmă a recitat poezia „In Cismigiu” de Lumpatius și a cântat câteva strofe dintr'un cântec poporal. Dl Filimon Delorean, sodal cismar, a produs mult haz prin predarea bucăților „Mai lăsa-te” și „Lungește-i Doamne boalele” de Sandu Pungă-goală. D-șoara Maria Simtion, 'și-a făcut intrarea în șirul debutanților cu recitarea bucății „De-ași avea de școală parte” de Vioara Magdu și mai apoi prin recitarea mai multor poezii populare. Elevii preparanți d-nii

V. Popa și Oltean, au cântat „Călăgărița”, un frumos „Duet”, pentru care au secerat aplause nesfârșite, în urma că-roră, dl Popa ne-a delectat cu o compoziție frumoasă pentru solo de bas. Simpaticul cel mai tinăr membru al Reuniunii, dl Petru Tîmpăniaru, sodal pantofar, e plăcut foarte mult cu deplin succesul seu prim debut: „Variațiune” de Ionescu. Sodalul pantofar dl Nicolae Apolzan, ține să devină bun comician, dovadă anecdotele „Țiganul la Ierusalim” și „Jurământul pentru Sârb” de Speranță, cu cari ne-a ținut în continuă veselie. Sodalul arămar dl Moise Fărcaș, a dat dovezi de întrebuițarea în mod vrednic a timpului liber prin predarea corectă și cu simț a poeziei „Sunet” de Alexandri. Dl Aug. Bena, cleric, ne-a delectat cu mai multe piese executate la pian, secerând vii și bine meritate aplause.

Mica școlăriță Anița Prașca, care cântă atât de admirabil, ne-a pus în uimire cu declamarea lungii poezii „Ana Doamna” de V. Alexandri. Vocea-i arginție, pronunțarea corectă și la înțeleș, fac onoare dascălului C. Popa, a cărui elevă a fost drăgălașa Anița. Aci a urmat apoi cuvântarea d-lui Hăgău și după ea sortarea între cele 124 persoane prezente, induse cu multă oboseală de dl P. Ilieș în protocol — a celor 18 obiecte dăruite. Subscrisul am rămas cu speranța de-a câștiga vr'o carte folositoare — numai la ședința din Joia ultimă din luna Iulie.

Cred a fi de prisos se amintesc că serata a fost veselă și că aceste serate ne procură momente de înălțare sufletească și de mândrie națională.

Onoare celor grupați în șirurile Reuniunii.

Un tipograf.

CONCURS

Pentru ocuparea unui post de învățător (învățătoare) ordinar și a postului de învățătoare suplentă pentru lucrul de mână la școala civilă de fete a Asociațiunii se publică concurs.

I. Doritorii (doritoarele) de a ocupa postul de învățător (învățătoare) ordinar au să prezinte comitetului Asociațiunii (Sibiu str. Morii nr. 8) următoarele documente:

1. atestat de botez;
2. document despre calificațiunea cerută prin legea statului, având preferință cei-

ce au calificațiune specială pentru limbi și istorie (nyelv és történetudományi szakcsoport);

3. arătarea despre studiile pregătitoare și ocupațiunea de până acuma;

4. să dovedească, că posed perfect limba română în vorbire și scriere;

Concurentul (concurenta) ales va avea să observe dispozițiunile statului de organizare al școalei.

Învățătorul ordinar, până când e provisor, primește salar anual K 1400— solvit în rate lunare anticipative și K 300— bani de curțir, solviți în 4 rate tri-lunare ear' devenind definitiv primește salar anual K 2000—, bani de curțir K 600—, 5 cuincuenale a K 200— și drept de pensie dela stat, unde va solvi taxele prescise; învățătoarea provisorie primește salar anual K 800— și întreagă întreținerea în internatul școalei, ear cea definitivă primește salar anual K 1200— întreagă întreținerea în internat, cuincuenale și drept de pensie ca învățătorul. Învățătoarea, locuind în internat, va avea să dea directoarei mână de ajutor la agendele internatului.

II. Doritoarele de a ocupa postul de învățătoare suplentă pentru lucrul de mână au să înainteze:

- a. atestat de botez;
- b. document despre calificațiunea cerută prin legea statului pentru ocuparea posturilor de învățătoare la școalele civile;
- c. arătare despre studiile pregătitoare și despre ocupațiunea de până acum;
- d. atestat despre cunoștința în teorie și în praxă a lucrului de mână;
- e. să dovedească, că vorbesc bine românește și ungurește, eventual și nemțește.

Vor fi preferite acele concurențe, cari — pe lângă calificațiunea din lucrul de mână — mai au calificațiune și din oare-care categorie de studii, îndeosebi din grupul limbilor.

Învățătoarea suplentă primește o remunerație anuală de K 600—, solvită în rate lunare anticipative, și întreagă întreținerea în internat.

Învățătoarea angajată va avea să dea directoarei mână de ajutor la agendele internatului.

Terminal de concurs expiră la 15 August a. c. st. n.

Posturile sunt a să ocupa cu 1 Septembrie a. c. st. n.

Sibiu, din ședința dela 2 Iulie 1903 a comitetului central al Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român.

Iosif St. Șuluțu

II. Beu,
secretar.

Dar ce să mai faci la nevoie, zice omul ce să faci, să-l bați? Să-l omori? Il sperii mai bine acolo cu ceva, și scapi de dînsul.

E adevărat, când îi spui de gogoriță și de alte prăpăstii, și de tăiat limba și tăiat nasul, copilul se spărie. Te aude vorbindu-i de lucruri nouă, de lucruri cari după mintea lui se pot întempla; te aude, rămâne pe gânduri și luându-se pe gânduri își uită pentru moment îndărătnicia lui.

Ție îți pare bine, tu te bucuri că copilul s'a astâmpărat, s'a cumișit, dar te înșeli. Nimic în lumea asta nu se perde. Adevese-ori nu vedem, nu prindem noi de veste ce se face, dar nimic nu se perde.

Dacă vezi că pe jos, pe unde ai vîrsat apă, s'a uscat, ce crezi? Crezi că apa aceea s'a perdat? S'a nimicit?

Dacă pui cărpe la uscat, îți închipui că apa din ele s'a nimicit, s'a perdat?

Sau dacă ai aruncat o vorbă în urechile unui copil, crezi că vorba aceea s'a perdat în mintea lui, fără nici un rîsunet? fără nici o urmare?

Din locul cel ud, când se uscă locul, apa se schimbă în vapori și se ridică în sus în atmosferă, unde se amestecă cu alți vapori și de acolo va cădea îndărăt pe pământ în formă de ploaie.

O vorbă aruncată în mintea unui copil va eși odată de acolo, nici nu știi în ce formă și nici nu știi ce rău poate să pricinuiască ea.

Taie popa limba? Așa ai spus tu copilului. El te-a crezut. În mintea lui de aici înainte, singurul rol pe care îl are preotul pe lume va fi de a tăia limba copiilor.

Mai merge de-acuma copilul la preot? De-acuma când la o întemplare, copilul va fi bolnav, mai poate preotul să se apropie de el să-i dea grijanie?

Ai spus că vine gogorița și-l mîncăcă. Ai spus și el te-a crezut. El a tăcut, căci a rămas cu gândul la gogoriță. I-a rămas în minte că se află în lume ființe de acestea cari pot să între și prin ușile încuiate, și prin pîrețe și pe ori unde; ființe a tot puternice, de cari nu poți scăpa.

Ei bine, știi ce va eși de pe urma acestei gogorițe?

Pe urma acestei gogorițe va eși că copilul tîu se va alege un fricos care se va teme și de umbra lui; se va alege că în loc să crești un om voinic și cu curagiu, va crește un pîcătos. Și pîcătos va fi toată viața, căci ceea-ce i-a intrat de tinăr în sîngele lui, nu-i mai ese până nu i-o eși și sufletul.

Il sperii cu șoala și cu dascălul dela școală? Să nu te miri dar când îi va fi școala urită.

Il sperii cu doctorul că-i taie nasul ori limba? Zi ferească Dumnezeu să nu se întemple să dea peste copil vr'o boală de cele rele ca: anghină, scarlatină, etc., căci va fi vai de tine cum te vei uita la dînsul, de pildă, că nu se lasă ca să i-se uite doctorul în gât.

Eată la ce puteți ajunge sperind copiii.

Și să nu ziceți: Dar lasă că și pe mine m'au speriat când eram mic și n'am ajuns așa. Să nu ziceți așa, pentru că nu e adevărat. Gândiți-vă mai bine și vă cercetați mai cu de-amănuntul sufletul vostru și veți vedea, de pildă, că ori cât v'ați părea de viteji, tot trebuie să fie ceva de care vă temeți. Ei bine, frica aceasta e dela gogoriță de când erați mici.

Și chiar de nu vei găsi că ești fricos, să știi că tot nu ești așa cum ai fi fost dacă nu te speria.

Dar pentru ce aveți nevoie să speriați copiii?

Eată de ce:

Se întemplă de e mai bolnăvior, că-l doare ceva, că nu poate mîncă, plînge, țipă,

e rău dispus. În acest cas vă perdeți capul și-i dați tot, tot; tot ce nu cere; îi dați tot ce altă dată nu i-ați fi dat. Ii dai ceasornicul, îi dai călimara, îi dai luminarea, îi dai pușca, îi dai briciul, toate i-le dai, pentru că stai tu să-l păzești. Dar când copilul se va face bine, nu-i vei mai da, căci tu nu vei mai sta degeaba lângă dînsul, căci tu mai ai și altă treabă.

Tu nu-i dai și copilul va plînge și atunci tu îl vei speria.

Deci care e leacul?

Întâiu, lecuește-te pe tine: Fii cu minte și nu-i da odată ce nu-i poți da totdeauna. Nu-i da de loc. Nu-l înveța a-i da și nu-ți va cere, și tu nu vei fi nevoit să-l sperii.

(Albina.)

Th. D. Speranția.

Glume.

Nora. O nevastă voia să-și cumpere o carte, dar' li părea prea scumpă. Cumpără-o — zise librarul — că atâtea glume sunt în ea, de să mori de ris.

— Dacă-i așa, dă-mi-o, cât de scumpă o fi, căci o dau soacrei s'o cetească.

CORESPONDENȚĂ

Brad, la 5 Iulie 1903.

Prea On. Redacțiune!

În prejutiul ziar „Activitatea” dela 2 Iulie a. c. Nr. 25 ați binevoit a publica la „noutăți” o informațiune relativă la procesul meu cu dl Stefan Albu din Brad.

Informațiunea este pe cât de reuțicioasă, pe atât de falsă. Anume se zice că: eu în un articlu din „Tribuna” ași fi spus că „dl Albu e un amfibiu lipsit de conștiința națională, și om de nimica”. Aceasta e o minciună cornurată. Fapt e că: eu despre dl Albu n'am publicat nici când, absolut nimic, nici în „Tribuna” nici în alt ziar. Minciună obraznică e și aceea, că „Albu m'a dat în judecată pentru calumnia și insultă prin presă”.

Lucrul stă așa. Eu am trimis pe la începutul lui Iulie 1902 un articlu spre publicare la „Tribuna”, în care era tradusă o parte însemnată din corespondența „brădi levél” apărută în Nr. 50 al ziarului „Hunyadvármegye”. În corespondența „brădi levél” era denunțat întreg trecutul gimnasiului; eară despre școalele elementare se zicea că: elevii nu știu nimic unguște; încât despre dl Albu, era ridicat la a 4-a potență, în ce privește creșterea patriotică a familiei. — Articluul meu nu a apărut nici când în „Tribuna”.

S'a aflat însă un „laș și miserabil”, care sub signatura „e” a scris un articlu: „Reptiliile murdare” în Nr. 122 al „Tribunei”. Din acest articlu dl Albu a încredințat pentru vătămare de onoare pasagele: „Reptiliile murdare, oameni josnici, lipsiți de demnitatea națională; cari au ofensat limba română; și cari trebuie a fi înferșiți, pentru-că merită disprețul românimei”. Articluul s'a scris de redacțiunea „Tribunei” și anume de membrul redacțiunii, care a scris mai mulți articlii de fond sub signatura „e”.

Și ce se vezi! La judele de instrucțiune redactorul G. Mohan, tipograful spune că articluul încredințat a venit dela Ioan German, era despre cele urmate mai departe, îndreptă pe judele instructor la redactorii Sil. Moldovan și Prodan. Bravii redactori: Moldovan—Prodan ce fac, ce nu fac, că în deplină înțelegere cu dl Albu, apar la ziua de pertractare, în 25 Iunie, ca martori ai d-lui Albu, și eu ca acusat direct.

Eată esența fasiunilor!

Silvestru Moldovan spune că: „N'a cetit articluul trimis de mine. Prodan spune că: „L'a cetit articluul meu, dar nu știe, dacă acela s'a publicat în original ori modificat”.

Ambii redactori apoi spun că: nu ei au scris articluul din Nr. 137 al „Tribunei”, în care apriat se zice că: redacțiunea a scris „Reptiliile murdare”, cetind corespondența „brădi levél” din „Hunyadvármegye” și că: n'au avut trebuință nici de informațiuni, dela presupușii corespondenți, răuvoitori de ai d-lui Albu.

Ba, ce e mai mult, ambii redactori, deși recunosc o declarație scrisă de ei, în cari recunosc că: au scris articluul încredințat pe baza unor informațiuni false etc., totuși se lapădă și jură înaintea tribunalului că nu ei au scris: „Reptiliile murdare”. Ear' întrebați că: cine scrie sub signatura „e”, răspund că articlii semnați cu „e” sunt externi și că signatura „e” înseamnă „extern”. (Minunați redactori).

Din o scrisoare a redacțiunii, aclușă la acte se vede că: manuscrisul meu și un ursoriu era în mâinile redacțiunii când procesul s'a încredințat, și era în curgere la 24 Noemvrie 1902.

Provocați numiți redactori că: unde e manuscrisul meu, au răspuns că: „s'a pierdut”. — Cred și eu că l'a pierdut, pentru-că arătându-l acesta era cu totul altul, și nu cel scris de Insași redacțiunea sub signatura „e”. Redactorul responsabil, G. Mohan nu s'a prezentat la pertractare.

Martorul Teodor V. Păcățian, redactor la „Telegraful Român” spune că: a) nu a fost us la „Tribuna” se însemne articlii externi cu „e”;

b) că în public se vorbește că: sub signatura „e” a scris Ioan E. Prodan, fost redactor la „Tribuna”. Martorii Dr. Pavel Oprea și Maria Cristea au fasionat că: lor le-a spus Silvestru Moldovan prin

Nov. 1902, că articluul a venit dela Ioan German, și că a cuprins cuvinte ofensătoare. Dar bine se notăm că: Silvestru Moldovan a jurat că: „n'a cetit articluul meu”. Ce frumos se păstrează secretele la „Tribuna”. Profesorul Albu nu a fost la pertractare. Densul a avut avocat pe Dr. Keleti I. din Oradea-mare, eară acesta a trimis pe candidatul de avocat Dr. Iustin Ardelean, redactor la „Vulturul”. Acesta a apărut pe clientul seu. Cum, vom vedea altă dată! Destul că dl Ardelean, redactorul român a cerut dela presiidiu că: să nu fie admis tălmăciu Dr. Vasile Dan, avocat, fiind-că eu știu limba maghiară. Să vede că-l gena să vorbească românește. Cererea nu i-s'a împlinit, și eu am putut vorbi românește. Eu m'am prezentat însoțit de avocatul meu Dr. Iustin Pop din Deva.

Trebuie să declar că: nici un martor nu a fasionat că eu am scris articluul „Reptiliile murdare”, și nu s'a putut proba prin nici o dovadă. Bal eu am trebuit să dovedesc, și sunt acte scrise și articluul publicat de redacțiune în Nr. 137 al „Tribunei”, unde până la evidență se arată că articluul încredințat e scris de redacțiune însași. Lume întoarsă. Cum de am fost eu condamnat să va lămuri la tabla regească, unde am apelat întreagă sentința. Sper că adevărul va triumfa, fiind-că sunt nevinovat; eară „lașul” care a scris articluul sub signatura „e” va fi descoperit cu toată ticăloșia sa.

Aceste, vă rog a le publica în prețutiul ziar: „Activitatea” în Nr. proxim, fie și la loc deschis.

Pe lângă cari sunt

cu profundă stimă:

Ioan German,
catichet—Invățător.

N. R. Noutatea din Nr. 25 a „Activității” este reprodușă din alte foi române. Dăm bucurios loc acestei rectificări vechiului nostru amic.

Nr. 702,903

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor vacante de invățători în comunele mai jos însemnate din protopresbiteratul Orăștiei prin aceasta se scrie concurs cu termen de 30 zile de la prima publicare în „Telegraful Român”.

1. **Bozeș**, un post, salariu 600 cor. din repartiție și din eventualul ajutor ce s'ar dobândi la cererea comunei bisericești, cuartir în natură și lemne de foc.

2. **Balșa**, un post, salariu 600 cor. din repartițiunile, cuartir în natură și lemne de foc.

3. **Bințiș**, un post, salariu 600 cor. din repartițiune, cuartir în natură și lemne de foc.

4. **Bulbuc—Curpeni**, un post, salariu 600 cor. din repartițiune, cuartir în natură și lemne de foc. Invățătorul va ținea școală o săptămână în Bulbuc și alta în Curpeni, de pârțare de 1 chlm.

5. **Dâncul-mare**, un post, salariu 600 cor. din repartițiune, cuartir în natură și lemne de foc.

6. **Dâncul-mic**, un post, salariu 600 cor. din repartițiune, cuartir în natură și lemne de foc.

7. **Iudeștii—Costești**, un post, salariu 600 cor. din repartițiune, cuartir în natură și lemne de foc.

8. **Pischiș**, un post, salariu 600 cor. din repartițiune și folosirea a 8 jug. pământ, cuartir în natură și lemne de foc.

9. **Renghet**, un post, salariu 600 cor. din repartițiune și alodiu, cuartir în natură și lemne de foc de la comuna politică.

10. **Romos**, un post, salariu 600 cor. din cassa bisericești, 40 cor. relut de cuartir, 4 stângini de lemne din cari în primul rând se încălzește sala de învățământ.

11. **Romoșel**, un post, 600 cor. salariu din cassa bisericești, cuartir în natură și lemne de foc.

12. **Șibot** (Alkenyér), un post, salariu 600 cor. din cassa bisericești, 2 stângini de lemne pentru încălzit și cuartir în natură în școală.

Cuincuenalele se socotesc conform legii, de la ziua alegerii.

Reflectanții la vre-unul din aceste posturi au a se presenta în vre-o Duminecă sau sârbătoare în comuna respectivă spre ași arăta desteritatea în cântările bisericești și tipic.

Concursele instruite prescrișelor din vigoare au a se așterne în termenul indicat subsemnatului oficiu protopresbiteral.

Oficiul protopresbiteral Orăștie în conțelegere cu comitetele parohiale.

Orăștie, 10 Iunie 1903.

Vasile Domșa,
protopresbiter.

NOUȚĂȚI

„Consacrarea” întru episcop a Ilustrății Sale Dr. Vasile Hossu, ce era să se țină în 12 l. c., se va ținea în 19 Iulie, ear' instalarea în 26 Iulie. După „Răvașul”.

Adunarea generală a „Asociațiunii” din pricina că atât președintele Dr. Alexandru Mocșonyi cât și vice-președintele Iosif Sterca Șuluțiu vor fi împedețați a lua parte, va fi condusă de Partemiu Cosma, membru în comitetul Asociațiunii.

Congres interparlamentar. În zilele de 24, 25 și 26 August se va ținea la Viena, în sala de ședințe a camerei seniorilor congresul interparlamentar pentru arbitraj internațional. Grupul român, compus din deputații și senatorii regatului român, va lua parte cu mulți membri la congres. President al clubului român e dl Em. Porumbaru, deputat și fost ministru, care asemenea va merge la Viena pentru a lua parte la ședințele congresului. Se vor ținea cu ocaziunea aceasta patru ședințe, două recepțiuni, o reprezentațiune de gală la operă și un banchet.

Otelier român. Tragem atențiunea On. public la anunțul d-lui Vasile N. Bidu de pe pagina a 4 a foi noastre. Vestim și la acest loc cu bucurie, că și pe acest teren am ajuns a avea un întreprinzător din siml nostru, care are și pricepere și putere de a concura cu ori și care din otelierii din Orăștie în toate afacerile, cari taie în ramul acesta atât de rentabil dar' și greu.

Dl Bidu, proprietar în Orăștie, de mai mulți zeci de ani se ocupă cu pescărie în piața Orăștiei, ca atare prevede tot comitatul Hunedoara și până pe la Timișoara piațele cu peștele de lipsă.

Dibăcia sa comercială, ca născut Brașovean, este de mult cunoscută și face onoare statului seu; 2—3 astfel de întreprinzători și nici un ram al industriei și comerțului nu ar rămânea neexploatat în aceasta piață destul de românească.

Dacă luăm în băgare de seamă publicul consument român, apoi modul cum unii întreprinzători, abea veniți aici de ieri-alaltăieri, tractează peste umeri mușterii, deși relativ în vreme scurtă au ajuns la stare bună, apoi nu putem îndestul recomanda sprijinul material și moral al acestui bărbat, investit cu cunoștințe largi pe toate terenele economice.

Dl Vasile N. Bidu mai are și o familie numeroasă de a căreia bună creștere singur îngrijește cu adevărată iubire de părinte.

Reflectase dl Bidu odinioară și la otelul „Central”, clădit cu capital românesc „Ardeleana”, însă acela se dase, ca pe ascuns, unui întreprinzător, care numai curtușie n'a învățat, ce trebuie să aibă cu musafirii sei. Acesta s'a caftănit deja dela consumații sei în mare parte români. Acum intenționează a clădi el atare-ce cafenea — restaurant de concurență peste ulița de Otelul „Central”.

Hotelul „Transilvania” este proprietatea institutului „Brooser-Vorschuss-Verein”, clădit în fruntea pieței Orăștie. Loc igienic, spațios și are tot confortul recerut de hotelurile moderne, ear' sala de joc, teatru și conveniri sociale poate emula cu ori și care calitate din țară.

Dl Vasile N. Bidu promite a-se îngriji de toate cele cuvenite, ca musafirii săi să fie cu desvârșire bine găzduși și serviți. Pe lângă aceste auspicii îi darim din inimă răsplătă îmbelsugată, drept recompensă ostentivălor sale, cu care este împreună această întreprindere, pe cât de greu, cu atât mai rentabilă.

Fie! ca tîrgul încheiat între frații Sași, ca proprietari și între întreprinzătorul român, să ducă la un bun sfârșit, întru cât numai mulțumiri se se audă și de-o parte și de cealaltă!!

Stipendii la politehnică. Pentru ascultători ai universității tehnice (műegyetem) din Budapesta, secția ingineriei, ministrul de comerț a înființat 40 stipendii de câte 1000 coroane. Cererile pentru obținerea vr'unui stipendiu de acesta, adresate ministrului de comerț sunt a se presenta rectoratului universității îndată după înscriere. Stipendiații vor beneficia de aceste stipendii până la obținerea diplomei, respective absolutorului, solvindu-li-se în zece rate lunare de câte 100 coroane, ear' pe timpul vacanțelor de vară vor fi aplicați la serviciu de praxă, pe lângă diurne ce li-se vor solvi independent de stipendiu. După obținerea diplomei vor avea însă să intre în serviciul statului, trebuind să servească de atâtea-ori 2 ani și jumătate, câți ani au beneficiat de stipendiu.

Cununie. D-șoara Elena Haneșiu și dl Iosif Tilicea, teolog abs. anunță sârbarea cununiei lor, care se va celebra Duminecă în 19 Iulie n. la 4 ore p. m. în biserica gr.-or. din Orăștie.

Să fie într'un ceas cu noroc!

Circulațiunea notelor de stat și a banonotelor în v. a. Terminul ultim pentru circulațiunea și schimbarea notelor de stat și de bancă în v. a. este următorul:

La cassierile statului edarea și schimbarea notelor de stat a fl. 5 și fl. 50 v. a. a încetat cu 1 Septemvrie 1901. În circulațiunea privată obligămintul de a primi aceste note de stat ca mijloc de plată a încetat cu 28 Februarie 1903. Cassierile și oficiile statului însă sunt obligate a primi notele a fl. 5 și fl. 50 ca mijloc de plată până la 31 August 1903. Banca Austro-Ungară este obligată a schimba notele aceste fără nici o detragere, atât la filialele, cât și la centralele sale, dela 1 Septemvrie 1903 până la 31 August 1907.

Bancnotele a fl. 10 v. a. se răscumpără la centralele Băncii Austro-Ungare până la 31 August 1903; la filialele obligămintul acesta a încetat cu 28 Februarie 1903; dela 31 August a. c. până la 31 August 1909 Banca Austro-Ungară răscumpără bancnotele a fl. 10 v. a. numai pe lângă o petițiune netimbrată, înaintată prin ori-care filială a sa.

Bancnotele a fl. 100 se răscumpără la centralele Băncii Austro-Ungare până la 31 Octomvrie 1904, la filialele până la 30 April 1904 și pe lângă o petițiune netimbrată până la 31 Octomvrie 1910.

Bancnotele a fl. 1000 le răscumpără centralele Băncii Austro-Ungare până la 31 Decemvrie 1904, filialele până la 10 Iunie 1904 și pe lângă o petițiune netimbrată, până la 31 Decemvrie 1910.

La cassierile statului bancnotele se primesc ca mijloc de plată încă trei luni peste termenele fixate, va să zică se primesc: bancnotele a fl. 10 v. a. până la 30 Noemvrie 1903; bancnotele fl. a 100 v. a. până la 31 Ianuarie 1905 și bancnotele a fl. 1000 v. a. până la 31 Martie 1905.

(„Revista Economică”).

„Calicul“ în a doua ediție.

Pe al doilea semestru din acest an escriem nou abonament la „Calicul“ cu prețul de 3 coroane — pentru străinătate — 3.50 franci.

Abonamentul să plătește înainte de 1 Iulie v.

Celor-ce nu-s »feciiori d'ai lui bani gata«, dacă ne cer, le concedem plă-tirea abonamentului oricând în decursul semestrului.

Cu numerii dela începutul anului nu mai putem servi.

Din motivul acesta vom scoate pentru cei-ce doresc a posedea „Calicul“ dela începutul anului o a doua ediție

Prețul abonamentului la a doua ediție să reducă pentru primul semestru la 2 coroane; pentru al doilea semestru rămâne tot 3 coroane.

Abonamente la a doua ediție a „Calicului“ primim până în 15 Iulie v.

A doua ediție e condiționată d'un număr de cel puțin atâta noi abonenți, câți se recev la acoperirea speselor retipărireii.

„Calicul“ oferă o lectură hazlie, care în veci nu să învechește.

Dovadă continuelle cereri după exemplare de acum 16 ani, de cari la noi nu se mai află.

Administrația „Calicului“.

A n u n ț.

Subscrisul dau în arândă casa mea proprie aflătoare în comuna Romos nr. 8 (odinioară alui Vasilie Băsarabă) **aflătoare la cel mai frecuent loc** în strada principală, lângă **cancelară comunală**. Casa constă **din o boltă, 2 chilii de oârcimă**, 2 chilii de locuință, culină de vară și de eamnă, cămară, pivniță, șură și grajd, grădină în care se află **popicărie**. **Chiria după tocomeală**.

Un isvor sigur de căștig pentru o familie.

Informații dau subscrisul și Vasilie Julia sen. din Romos.

VASILIE JULA jun.
intreprinzător, în Petrosz
4-4 p. u. Puj.

A v i s.

Tocmai a apărut

„Legea comunală“,

(art. 22 din a. 1886) ediția II, edată de **Pavel Rotariu** avocat în **Timișoara**, revăzută de nou și înăvuită cu:

a) decisiunile principiale aduse din partea supremului for administrativ (Közizagatási biróság),

b) un extras din legea art. 26 din 1896, și

c) un extras din ordinațiunea minist. de int. nr. 126000/1903, despre afacerile interne în oficiile comunale, despre lucrurile private cari le pot să-versei natarii comunale, și despre competențele lor.

Opul cuprinde 10 coale de tiparu 8° pe 164 de pagini, costă 1 coroaă plus 5 fil. post porto simplu, de un exemplar recomandat 30 fileri.

Se poate procura deocamdată la autor: **P. Rotariu**, avocat în **Timișoara-Fabric**.

Cei-ce procură mai mult ca 10 exemplare, plătite, capătă 20% din preț rabat. — Librării capătă 25% rabat.

O recomandăm și noi preoților, învățătorilor și tuturor cărturarilor!

HOTEL „TRANSILVANIA“

Cafenea cu două biliarde,
Restaurant, Berărie, Sală im-
santă de joc și teatru, 10 odăi de
pasageri, Pavilion de vară cu popicărie,
Grădină pompoasă, Curte spațioasă cu șoproane
pentru trăsuri din provincie și grajduri, Omnibus
modern și trăsuri pentru gară și provincie. — Aici se
găsesc cu prețuri avantajoase mâncări de casă, vinuri exce-
lente și bere Kronen-Dreher. — Mercuria și Sâmbăta
Concert. — Bucătăria dispune în fiecare Sâmbă-
tă de pescării alese și făcute la gust. —
Curățenie exemplară, pe lângă asigurarea
unui serviciu ireproșabil. Cu con-
ducerea am încredințat pe D-l
Alexandru MAUTNER,
specialist probat din
Brașov. (Brassó).

Roagă prețiosul sprigin

cu toată stima

Vasile N. Bidu

otelier.

IOAN ANDRESCU,

Friseur și Perrükquer în Orăștie (Szászváros).

P. I.

Salonul de frizat, ras și tuns, întemeiat la anul 1868 în Orăștie prin Ioan Andrescu (strada între tîrguri, nr. 6 lângă Magistratul orășenesc), care s'a bucurat de atunci și până-acum de cel mai bun renume, — se recomandă on. public, ca

SALON DE FRISAT, RAS ȘI TUNS HIGIENIC DE I-UL RANG!

reconstruit și arangeat cu totul din nou, în care se lucrează după recerînțele igienice de acum, cu aparate de desinfectare parisienne și utensilii antiseptice de clasa primă, parisiane apoi după metodel modern de acum cu privire la îngrijirea părului și a bărbii, etc.

Serviciul solid și prompt, al onorațiilor mei muserii și cunoscuți vor fi și pe viitor conduse de principiile reale pe care se întemeiază oficina mea.

Tot felul de înoiri ce ating specialitatea mea, le voiu introduce neamănat și le voiu aduce la cunoștința onorațiilor mei muserii.

Notez mai departe, că din punct de vedere igienic, voiu folosi în oficina mea numai specialități de Paris de clasa primă! și anume: toate recuisitele, cum sunt mașinile de tuns, foarfecele, briciurile, etc., se desinfectează îndată după întrebuințare în aparatul special de desinfectare parisian, întrebuințându-se: formalin, sublimat, carbol etc., apoi pastă antiseptică pentru briciu, așa că este cu desăvirșire eschisă posibilitatea ca prin aceleași recuisite să treacă dela unul la altul boala de piele (mai cu seamă la ras).

În oficina mea se folosește deja:

Mantaua de hârtie de mătăsă,

apărător de tot nou și igienic pentru frizat, ras și tuns, apoi gulă patent pentru tuns cu prințelor de păr tăiat, ce face imposibilă căderea părului mărunt pe lângă grumaz.

Cremă de ras parisiană prima, fără amestecare cu apă.

„Allin Voraus“ suplinitor săpunului de ras. Pulvere de săpun parisiană și săpun de cabinet parisian prima.

După ras, pentru îndepărtarea din obraz a jubrițelor, coșilor și roșeții pielii, folosesc 1/10% Sublimat, Crystall-Sirius, și o specialitate de apă igienică cum și Bloc-Hyalin, Bloc-Higienic și Tablete-Regina, etc.

Ceva mai nou:

Ștergare de obraz din hârtia de mătăsă „Krepe“

pentru sbicit, veritabile, în crém și alb, folosite numai la o radere. Anunț apoi, că am *deposît permanent* de tot felul de

Peruce de stradă și de teatru,

de tot soiul, pentru ori-ce etate, atât pentru dame, cât și pentru domni. Toupete, bretonuri pentru dame, plete, frisetete, etc., precum și *deposît de legătore de mustăți* de felurite soiuri; colorii de păr și cosmetice, etc.

Îmi țin încă de datorință a exprima onorațiilor mei muserii mulțumirile mele pentru sprijinul de până acum, și îi rog a mă onora și mai departe cu sprijinul lor prin cercetarea salonului meu de frizat.

Cu toată stima

Roag cetiți atestatul medical de mai jos!

IOAN ANDRESCU,
Friseur și Perrükquer în Orăștie.

ATESTAT MEDICAL

(Trad. din nemțește).

Să constată prin aceasta oficios, că Salonul de frizat și ras al dlui Ioan Andrescu din str. tîrgurilor, este azi perfect arangeat de nou, conform cerințelor moderne și igienice! Mobile potrivite scopului și ireproșabil curate, împodobesc ambele saloane, cel mare și cel mic, cari sunt provăzute cu lumină bogată, și toate așa arangeate, că pot fi fundamental desinfectate!

Toate peptenele, periile de păr și celelalte instrumente, se desinfectiază într'un Desinfector-Formalin de Paris; briciurile și mașinile de tuns se spală cu Pastă antiseptică și cu soluție de carbol de 5%, deplin curățitoare!

Toate mantalele pentru tuns și servietele, sunt de cele de hârtie de mătăsă chemicește curată, făcute anume numai pentru o întrebuințare.

Pentru ungere cu săpunele, se folosește o pulvere de săpun igienică, se pregătește în amestec cu apă feartă, fața se unge apoi cu Kaiserborax, sau, în casuri date, cu 1/10% soluție de sublimat cu Borsäure, Crystall-Sirius, și se pudrează prin o mașinărie igienică de sistemul cel mai nou.

La întrebuințarea ori-cărora soiuri de mijloace cosmetice, se pune în acest local mare grije pe aceea, ca ori-ce instrument, care ar putea răspândi vre-o boală de piele, să fie nimicit.

La toate cele amintite mai sus se mai adaugă și aceea, că dl Ioan Andrescu e dextru a-și îndeplini toate funcțiunile sale de barbier și friseur și de tuns, așa de curat, că ori-ce răspândire a vre-unei boale de păr și de piele, de pe un individ pe altul, se arată exchisă!

Orăștie, 29 Aprilie 1903.

5—

Dr. Victor Markovinovich m. p.,
medic fisic orășenesc.